

T1 – SŁOWO WPROWADZAJĄCE

„Gdy wierni oddają cześć Chrystusowi obecnemu w Sakramencie, niech pamiętają, że ta obecność wywodzi się z Ofiary i zmierza do Komunii św. sakramentalnej i duchowej zarazem” (Instrukcja *Eucharisticum misterium* 50).

Rekolekcje, które rozpoczynamy, są rozwinięciem tego ważnego zalecenia Kościoła. Idąc na adorację powinniśmy pamiętać o jej związku z Eucharystią. Im bardziej pamięć ta jest żywa, tym bardziej wpływa na naszą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Im częściej myśl człowieka, będącego na adoracji, ucieka w stronę Eucharystii, którą przeżył lub którą będzie przeżywał, tym szerzej otwierają się przed nim drzwi do serca eucharystycznego misterium. Za tymi drzwiami, za sferą znaków i słów, z którymi spotykamy się w czasie celebracji Mszy Świętej, kryją się niewyczerpane skarby Bożego życia, dzieła zbawienia, dokonane przez Chrystusa, darów Ducha Świętego, którymi mamy być ubogaceni. Jedną z najlepszych dróg do pełniejszego odkrycia oraz większego docenienia tych skarbów jest takie przeżywanie adoracji, na jakie zwracają uwagę dokumenty Kościoła. Podkreślają one z całą mocą związek adoracji z celebracją Najświętszej Eucharystii.

Na tę prawdę wskazuje tytuł rekolekcji: „Przez adorację na Eucharystię”. Poprzez adorację przygotowujemy się do uczestnictwa we Mszy Świętej oraz głębiej przeżywamy dziękczynienie za ten niezwykły dar. Jeśli nie ma tego „przed” i tego „po”, udział w Eucharystii jest mniej owocny, gdyż człowiek jest gorzej przygotowany do jej przeżycia i mniej poświęca czasu na przyjęcie darów, które w czasie Mszy Świętej otrzymał. Żyjemy pod presją pośpiechu i ciągle brak nam czasu na odpowiednie przygotowanie do Mszy Świętej oraz autentyczne dziękczynienie za łaskę uczestnictwa w niej.

Rekolekcje, które będziemy przeżywać mają nam wyraźniej dostrzec i zrozumieć związki między celebracją Eucharystii i jej adoracją. Ważnym zadaniem tych duchowych ćwiczeń jest praca nad naszą pamięcią. Słowo „pamiętaj” należy do ważnych słów Biblii i liturgii Kościoła. Gdy człowiek zapomina o Bogu, jego pamięć zaczynają wypełniać przede wszystkim sprawy życia codziennego. Gdy ktoś zapomina o związku między adoracją a celebracją Eucharystii, wtedy obydwie przeżycia na tym tracą. Traci adoracja, gdyż w pewnym stopniu zostaje oderwana od swego źródła, czyli ofiary eucharystycznej, z której wywodzi się ta forma obecności Pana w Jego Kościele. Traci również głębia przeżywania Eucharystii, gdyż człowiek nie docenia tak wielkiego daru, jaki mu został ofiarowany w postaci sakramentalnej obecności Pana pod osłoną chleba.

W programie rekolekcyjnym będziemy się starali wyraźniej dostrzec duchową łączność między adoracją a liturgią słowa, między adoracją a złożeniem ofiary eucharystycznej oraz między adoracją a zjednoczeniem z Jezusem w Komunii Świętej.